

LAUREA
AMMATTIKORKEAKOULU

Uuden edellä

Moninaisuus on osa meitä

Bergdahl, Satu

Harle, Laura

Janhunen, Hanna

2014 Tikkurila

Laurea-ammattikorkeakoulu
Tikkurila

Moninaisuus on osa meitä

Bergdahl Satu, Harle Laura ja
Janhunen Hanna
Hoitotyön koulutusohjelma
Opinnäytetyö
Toukokuu, 2014

Bergdahl Satu, Harle Laura & Janhunen Hanna

Moninaisuus on osa meitä

Vuosi 2014

Sivumäärä 30

Tämän opinnäytetyön tarkoituksena oli tuottaa kansainvälisyyskasvatusmateriaali Laurea-ammattikorkeakoulun sosiaali- ja terveysalan hoitotyön koulutusohjelman opiskelijoiden ja opettajien käyttöön. Opinnäytetyö koostuu kirjallisesta työstä ja videosta. Tuotoksena syntyi Moninaisuus on osa meitä -video, jossa puretaan ennakkoluuloja toisista kulttuureista tulevia ihmisiä kohtaan.

Opinnäytetyöllä haluttiin antaa pohjaa opiskelijoiden tulevalle työelämälle ja monikulttuurisen hoitoympäristön haasteiden kohtaamiselle. Lisäksi haluttiin tukea mahdollista opiskelijaa joka lähtee kansanväliseen vaihtoon ulkomaille.

Opinnäytetyö tehtiin toiminnallisena opinnäytetyönä, joka sisältää teoriaperustan ja sen pohjalta toteutetun videon ennakkoluuloista Tansaniaa kohtaan. Teoriaosuudessa käsitellään kulttuuria, vuorovaikutusta, kansainvälisyyttä, ennakkoluuloja sekä videokuvaamista ja kuvaamisen suunnittelua ja toteutusta. Materiaalin tuottamisessa huomioitiin erilaiset oppimisympäristöt ja video toimii hyvin myös verkkomateriaalina.

Valmis video esitettiin Monikulttuurisuus hoitotyössä -opintojaksolla kansainvälisyysviikolla. Opinnäytetyön tuotosta Moninaisuus on osa meitä -videota arvioitiin Likert-asteikoidulla kyselylomakkeella. Vastauksia saatiin yhteensä 40 kappaletta. Palautettujen kyselylomakkeiden vastaukset analysoitiin käyttämällä SPSS-tilastointiohjelmalla. Vastausten perusteella pystyttiin päättämään, että Moninaisuus on osa meitä -video koettiin herätteleväksi ja hyödylliseksi opetusmateriaaliksi monikulttuurisuushoitotyön opinnoissa.

Asiasanat: Kulttuuri, vuorovaikutus, ennakkoluulo, kansainvälisyyskasvatus, video

Sisällys

1.	Johdanto	6
2.	Moninaisuus on osa meitä -projektin tausta.....	7
2.1	Ennakkoluulot osana kulttuuria	7
2.2	Kansainvälisyys osana kulttuuria	8
3.	Moninaisuus on osa meitä -projektin tavoite ja tarkoitus	9
3.1	Projektin tausta ja aihe	9
3.2	Projektin tarkoitus ja tavoite	10
4.	Moninaisuus on osa meitä -videon suunnitelma	11
5.	Projektin toteutus videona	12
5.1	Videon kuvaaminen ja editointi	12
5.2	Videon esittäminen	13
6.	Moninaisuus on osa meitä -videon arviointi	13
6.1	Arviointi palautekeskustelusta.....	13
6.2	Tulokset palautekyselystä	14
7.	Eettisyys	18
8.	Pohdinta	20
	Lähteet	22
	Kuviot..	24
	Liitteet.....	25

1. Johdanto

Suvaitsemattomaksi ei synnytä. Käsitteisiimme ja asenteisiimme vaikuttavat media, perhe, ympäristö ja koulu. Nämä edellä mainitut asiat voivat vaikuttaa ihmiseen sekä positiivisesti että negatiivisesti. Opittujen asenteiden muutos aikuisena on vaikeampaa ja monimutkaisempaa kuin varhaisuoruudessa. Siksi kansainvälisyyskasvatus lapsille ja nuorille on tehokasta. Erilaisuutta kohtaan kohdistuu usein paljon negatiivisia ennakkoluuloja, asenteita, yleistyksiä sekä pelkoa. (LiiKe.)

Opinnäytetyön idea tuottaa videomateriaali ihmisten ennakkoluuloista ja asenteista syntyä havaitusta tarpeesta kansainvälisen opiskelijavaihdon aikana. Opinnäytetyön aiheeksi valittiin toiminnallinen opinnäytetyö, jotta laaja-alainen asia pystyttiin havainnollistamaan katsojalleen mahdollisimman käytännönläheisesti. Videomateriaali tukee oppimista ja sitä voi aina hyödyntää tarvittaessa. Videokuva on vaihtoehtoinen oppimismuoto kirjallisen oppimisen vieressä. Videomateriaalia monikulttuurisuusopinnoissa on vähän käytettävissä.

Tämän toiminnallisen opinnäytetyön tarkoitus on tuottaa mahdollisimman havainnollistavaa videomateriaalia, jota on helppo hyödyntää monipuolisesti sekä opetuksessa että opiskelumateriaalina. Materiaalin tuotannossa otettiin huomioon sen käytettävyys erilaisissa oppimisympäristöissä. Video-opetusmateriaalin tuottamiseen kerättiin tutkittua tietoa ja tuotettavasta video-opetusmateriaalista tehtiin käyttäjälähtöinen arviointi.

Hoitotyön opinnoissa on tärkeää tarjota kaikille sairaanhoitajaopiskelijoille mahdollisuus perehtyä monikulttuurisuuteen ja valmistaa heitä tulevan työelämän monikulttuurisiin hoitoympäristöihin. Sairaanhoitajakoulutuksen aikana kaikille opiskelijoille ei avaudu mahdollisuutta käytännön harjoitteluun ulkomailla eikä koulutuksen aikana käytetä välttämättä riittävästi aikaa monikulttuurisen hoitotyön opetukseen. Tuotettua videomateriaalia on tarkoitus käyttää Laurea-ammattikorkeakoulussa muun monikulttuurisen hoitotyön opetuksen tukena ja sitä voidaan myös hyödyntää sairaanhoitajaopiskelijan kansainväliseen harjoitteluun valmistautuessa.

2. Moninaisuus on osa meitä -projektin tausta

2.1 Ennakkoluulot osana kulttuuria

Ennakkoluulot johtuvat usein tietämättömyydestä kun emme tiedä asian todellista laitaa, teemme omia olettamuksia, arvauksia ja yleistyksiä. Todennäköisesti kaikilla ihmisillä on jonkinasteisia ennakkoluuloja, joko tiedostettuja tai tiedostamattomia. Ennakkoluulojen muodostumisen syynä voi olla syvään juurtuneet stereotyyppit, esimerkiksi varhain kotona tai koulussa opitut käsitykset siitä, millainen jokin ihmisryhmä on. Tällaiset stereotyyppit voivat johtaa ihmisen tai ihmisryhmien syrjintään ja rasismiin. Ennakkoluulojemme kohteeksi joutuvat yleensä tahot, joita emme kunnolla tunne. Tällaisista tuntemattomista asioista teemme helposti yleistyksiä minkälaisia tietyt ihmisryhmät ovat. Ennakkoluulo on perusteeton ja torjuva ennakkokäsitys, jonka muodostamme mielessämme toisesta ihmisestä tai ryhmästä ihmisiä. Ennakkoluulot voivat ilmetä sekä mielipiteiden että tunteiden tasolla. Omia ennakkoluulojaan ei silti pidä pelästyä. Ennakkoluulot eivät missään nimessä ole ihmisiin syntymässä iskostuneita ja siten muuttumattomia ajatusrakennelmia, vaan sosiaalisen ympäristömme, kulttuurimme ja kokemustemme kautta syntyneitä asenteita, joihin voidaan vaikuttaa. Yhtä hyvin kuin ennakkoluuloja voidaan lietsoa, niitä voidaan myös purkaa. Tärkeintä on tunnistaa ja tunnustaa omat ennakkoluulonsa; sen jälkeen niihin voi myös tarttua. (Mikkola, T. 2013.)

Ihmisten välinen aito vuorovaikutus ei synny itsestään, vaan sen kehittäminen vaatii aikaa. Onnistuneen vuorovaikutuksen ydin on erilaisuuden hyväksyminen: ihmiset näkevät maailmaa eri tavalla. Maiden kansainvälistyminen tuo ihmisten väliselle vuorovaikutukselle myös uudenlaisia haasteita. (Pitkänen, P. 2011: 9.) Vuorovaikutus ei ole vain puhetta vaan viestimme myös eleillämme, ilmeillämme ja käytöksellämme. Vuorovaikutuksella on aina tietty ympäristönsä ja tila, joka tuo mukanaan erilaisia tavoitteita, välineitä ja sääntöjä. (Pitkänen, P. 2010: 17.) Ihmisen persoonallisuus, arvot ja esimerkiksi kulttuurista vaikuttavat kahden ihmisen tai ryhmän vuorovaikutukseen. Asioita voidaan tulkita tämän vuoksi eri tavoin, siksi vuorovaikutuksen sanoma saatetaan ymmärtää täysin eri tavalla kuin mitä sillä tarkoitettiin. (Työterveyslaitos). Kun vuorovaikutus on toimivaa, epätietoisuus ja epäluuloisuus vähenevät ja ristiriitojen ratkaiseminen on helpompaa (Pitkänen, P. 2011: 17).

Kulttuuri on alkujaan tarkoittanut viljelyä: maan ja hengen viljelyä, jalostamista sekä uudistamista. Tänä päivänä sana kulttuuri kattaa alleen tavat, kasvatuksen, moraalikäsitykset, politiikan, talouselämän, oikeudenhoidon, tieteet, taiteet ja uskonnot. Tiivistettynä kulttuurilla tarkoitetaan siis asioita, joita ihmiset ja kansat ovat oppineet arvostamaan historiansa aikana. Kulttuuri sisältää perinteet ja historian sekä nykyhetken ja tulevaisuuden. (Pollari, J & Koppinen, M-L. 2011: 17,18.) Kulttuuri antaa ihmiselle elämisen viitekehyksen (Abdelhamid, P. 2010: 16).

Kulttuuria voi verrata karttaan, johon vuorovaikutuksessa toisten kanssa voi piirtää uusia rajoja, teitä ja muita elementtejä (Aunola, U. 2004: 174). Kulttuurille on yleistä, että samaan kulttuurin kuuluvat ihmiset jakavat kulttuurin arvot, normit, uskomukset ja toimintatavat (Abdelhamid, P., Juntunen, A. & Koskinen, L. 2009: 16). Kulttuuri siirtyy sukupolvelta toiselle, mutta uusien sukupolvien myötä se myös uudistuu. Kasvatus alkaa jo varhain. Vanhemmat toimivat mallina lapsilleen omalla käyttäytymisellään, toiminnallaan ja kasvattavat näin heidät noudattamaan oman yhteisönsä normeja sekä sääntöjä. Myöhemmin lapsi oppii koulussa yhteiskunnallisia toimintatapoja, samassa lapsi oppii myös yhteisönsä arvot ja asenteet. Kulttuuri, jonka vaikutuksessa elämämme ja kasvamme, määrittelee meille, miten luokittelemme muun muassa mikä on oikein ja mikä väärin. Kulttuuri on tapa ajatella, tuntea, reagoida ja toimia. Kulttuurimme määrittelee meille, mitä tunteita ylipäätään saisi tuntea ja miten tunteet saa ilmaista. (Pollari, J & Koppinen, M-L. 2011: 18,19.)

Kahdesta eri kulttuurista tulevan ihmisen vuorovaikutus on pitkälti merkitysten vaihtamista sekä yhteisten merkitysten löytämistä. Yhteisymmärryksen löytämiseksi tarkentavat kysymykset ovat keskustelussa yleensä tarpeen. Samat asiat eivät merkitse jokaiselle meistä samaa. Ymmärtääksemme parhaiten toisiamme, meidän tulee paneutua toisten ihmisten elämään ja ympäristöön. Myönteisellä asenteella ja oikealla kiinnostuksella toista ihmistä kohtaan pääsemme onnistuneeseen vuorovaikutukseen ja kohtaamiseen. (Pollari, J. ym. 2011: 126.)

2.2 Kansainvälisyys osana kulttuuria

Liikkuminen maasta toiseen on tänä päivänä helpompaa, nopeampaa ja halvempaa kuin koskaan aikaisemmin. Se mitä olemme voineet tarkastella ulkopuolelta tai välimatkan päästä, onkin nyt lähelläme työpaikoilla ja asuinympäristöissä. Muiden maiden lomassa myös Suomi kansainvälistyy. (Pitkänen, P. 2011: 7–11.) Kansainvälisyys on toimintaa, joka ilmenee yhteiskunnan eri tasoilla ja kansojen välisenä edistävänä yhteistyönä. Se on vuorovaikutusta ja se ilmenee monikulttuurisena ja yhteisöllisenä sekä kulttuurien ja yksilöiden välisenä vuorovaikutuksena. (Lämsä, H. 2010.)

Tarkasteltaessa kansainvälisyyttä hoitotyön ympäristöissä on terveydenhuollon henkilöstön rajat ylittävä liikkuvuus viime vuosikymmeninä lisääntynyt maailmanlaajuisesti. Se näkyy Suomessa etenkin pääkaupunkiseudun työyhteisöissä ulkomaalaistaustaisen henkilöstön määrän kasvuna (Pitkänen, P. 2011: 75) sekä terveydenhuollon kasvavana maahanmuuttaja asiakasmääränä (Abdelhamid, P. ym 2010: 25).

Tilastokeskuksen mukaan vuoden 2012 aikana Suomeen muutti ulkomailta 31 280 ihmistä. Luku on suurin itsenäisyyden aikana sekä määrältään 1800 suurempi kuin vuonna 2011. Ulko-

maan kansalaisten osuus on 3,6 % koko Suomen väestöstä. (Sisäasiainministeriö: 3.) Nykyään kansainvälisiä vuorovaikutustaitoja tarvitaan lähes joka alalla. Siksi monikulttuurisuusopinnot pitäisi saada osaksi yleissivistävää koulutusta sekä aikuis- ja ammatillista koulutusta. Kansainvälisyyskasvatuksen tulisi jatkua läpi koko koulutuksen sekä olla tasa-arvoisesti kaikkien saatavilla ja sisällöllisesti rikasta ja kattavaa. (Räsänen, R. 2010: 43.)

Kansainvälisyyskasvatuksella tarkoitetaan toimintaa, joka edistää kansallista ja kansainvälistä vuorovaikutusta, kulttuurien välistä vuoropuhelua ja toisiltamme oppimista. Kansainvälisyyskasvatusta voidaan myös pitää prosessina, joka auttaa meitä arvostamaan ja ymmärtämään erilaisuutta ja erilaisia kulttuureja sekä tekemään kehitystä edistäviä valintoja. (Opetusministeriö. 2007: 13.) Kansainvälisyyteen kasvaminen kehittää globalisoituvassa maailmassa tarvittavaa osaamista, vaikuttaa myönteisesti asenteisiin sekä johtaa vastuuntuntoiseen ja kestävä kehityksen huomioivaan toimintaan. Kansainvälisyyskasvatuksen osa-alueita ovat ihmisoikeuskasvatus, tasa-arvokasvatus, rauhankasvatus, mediakasvatus, kulttuurien välinen ymmärrys, kehitys -ja oikeudenmukaisuuskysymykset sekä kasvatus kestävään kehitykseen. (Opetusministeriö. 2007: 13.) Kansainvälisyyskasvatus on myös tahtoa lisätä kulttuurien ja ihmisoikeuksien tuntemusta. Se myös haastaa haastaa ihmiset pohtimaan etiikkaa sekä kestävä elämäntapaa. (Törmälehto, T. 2010: 9.)

3. Moninaisuus on osa meitä -projektin tavoite ja tarkoitus

Alun perin sana projekti on peräisin latinasta ja se tarkoittaa ehdotusta tai suunnitelmaa. Projekti on joukko ihmisiä ja muita resursseja, jotka on koottu yhteen suorittamaan tiettyä tehtävää. Projektilla tulisi olla aina selkeä tavoite ja kun ne on saavutettu, projekti päättyy. Projektin tavoitteiden saavuttaminen edellyttää ryhmätyöskentelyä ja sen tulisi olla loogisesti rajattu kokonaisuus. Kahta samanlaista projektia ei koskaan ole. Elinkaarensa aikana projekti kokee lukuisia muutoksia ja eri vaiheiden kautta se kypsyy tai kuihtuu ympäristötekijöiden vaikutuksessa. (Ruuska, K. 2007: 18–20.)

Projektimme on opinnäytetyö ja sen muodoksi valitsimme toiminnallisen opinnäytetyön. Toiminnallinen opinnäytetyö on aina konkreettinen tuotos, kuten ohjeistus, video, portfolio, tietopaketti tai perehdyttämispöytäkirja. Toiminnallisessa opinnäytetyössä tulisi yhdistyä itse tuotos, toiminnallisuus, teoreettisuus, tutkimuksellisuus sekä kirjallinen raportointi. Kirjallisen raportin tulisi sisältää, mitä, miksi ja miten on tehty. Millainen prosessi on kokonaisuutena ollut ja millaisiin johtopäätöksiin on päädytty. Toiminnallisen opinnäytetyön tarkoitus on työelämälähtöinen sekä käytännönläheinen. (Vilka, H. & Airaksinen, T. 2003: 9, 10, 51, 65.)

3.1 Projektin tausta ja aihe

Terveysthuollon jatkuva muutos ja kehittyminen luo haasteita ja vaatimuksia hoitotyön johtamiselle, työntekijöille ja hoitotyön opettajille ja opiskelijoille. Muuttuvien hoitokäytäntöjen, hoitoympäristöjen ja hoitokulttuurin aiheuttamat yhteisten toimintamallien ja menetelmien päivittäminen vaatii uusien asioiden omaksumista niin yksilöltä kuin organisaatitasolla. Erityisesti päivittäminen vaatii resursseja hoitotyön koulutukselta. (Ojala, M & Ruuti, K. 2007: 2.)

Tämän opinnäytetyön tarkoituksena oli tuottaa video, joka käsittelee keskeisimpiä ennakkoluuloja eri kulttuureja kohtaan. Tavoitteena oli kuvata Moninaisuus on osa meitä -videossa eri-ikäisten ihmisten ennakkoluuloja Tansaniaa ja tansanialaisia kohtaan sekä pyrkiä purkamaan videossa näitä ennakkoluuloja.

Tämän opinnäytetyön tekeminen alkoi keväällä 2013, kun kaksi opinnäytetyön tekijää oli kansainvälisessä työharjoittelussa Tansaniassa, Afrikassa. Muutaman viikon Tansaniassa oltuaan he huomasivat, kuinka paljon heidän läheisillään ja tuttavillaan oli ennakkoluuloja Tansaniaa ja Afrikkaa kohtaan jo ennen heidän lähtöään. Koettuaan itse maan toisin he päättivät lähteä tekemään toiminnallista opinnäytetyötä juuri näiden ennakkoluulojen purkamiseksi. Jotta he saisivat toiminnallisesta opinnäytetyöstä mahdollisimman kattavan, he ottivat kolmannen henkilön tekemään opinnäytetyötä heidän kanssaan. Täten he saivat myös ulkopuolisen näkökulman tarkastelemaan aihetta eri näkökulmasta kuin, mitä heillä jo oli syntynyt heidän nähtyään ja koettuaan Tansanian.

3.2 Projektin tarkoitus ja tavoite

Moninaisuus on osa meitä -videon tarkoitus on tuottaa sosiaali- ja terveystieteiden hoitotyön koulutusohjelman käyttöön opetusmateriaali, joka voisi mahdollisesti olla osana hoitotyön opetusta monikulttuurisen hoitotyön opintojaksolla. Video-opetusmateriaalia voisi käyttää myös opiskelijoiden kansainvälisen harjoittelun perehdytyksenä. Tarkoitus on tehdä kirjallista ja suullista opetusta tukeva visuaalinen opiskeluväline luentojen tueksi. Videon avulla pyritään tuomaan monipuolisuutta hoitotyön opetukseen. Opinnäytetyöprosessin aikana työn tekijät halusivat kehittyä sairaanhoitajaopiskelijoina ja tulevina hoitotyön ammattilaisina. Opinnäytetyöprosessi antaa valmiuksia toimia moniammatillisessa ja monikulttuurisessa hoitoympäristössä.

Opinnäytetyön tavoitteena oli tuottaa sairaanhoitajaopiskelijoille mahdollisimman käytännölläheinen ja realistinen opetusmateriaali, joka antaisi pohjaa kansainväliseen vaihtoon lähtijöille sekä myöhemmälle työelämään siirtymiselle. Tavoitteena on myös kuvata muiden Tansaniassa vaihdossa olleiden opiskelijoiden ja vapaaehtoistyöntekijöiden ennakkoluuloja ja kokemuksia ennen ja jälkeen vaihdon. Opetuskäytössä hyödynnettäviä videomateriaaleja sosiaa-

li- ja terveysalan oppilaitoksissa on vähän käytettävissä eikä hoitotyön monikulttuurisuuteen liittyvää visuaalista materiaalia ole ollut tarjolla aiemmin.

Tämän toiminnallisen opinnäytetyön tavoite on myös motivoida korkeakouluopiskelijoita, jotka suunnittelevat tai ovat kiinnostuneita vaihtoon lähtemisestä Afrikkaan. Opinnäytetyöllä halutaan myös avata katsojien silmiä, antaa uudenlainen näkökulma tarkastella asiaa sekä herättää keskustelua kansainvälistymisestä ja ihmisten ennakkoluuloista toisia kulttuureja kohtaan. Opinnäytetyöstä on tarkoitus tehdä ajatuksia herättävä video. Elävän kuvan ja konkreettisten esimerkkien avulla pääsee mahdollisimman lähelle katsojaa. Video on myös hyödyllinen, taloudellinen ja helposti vastaanotettava tapa antaa uutta informaatiota. Videon tarkoitus on purkaa ihmisillä olevia ennakkoluuloja Afrikasta. Moninaisuus on osa meitä -videon kohderyhmänä ovat korkeakoulussa opiskelevat hoitotyönopiskelijat sekä opiskelijat, jotka ovat kiinnostuneita tai harkitsevat vaihtoon lähtemisestä Afrikkaan.

4. Moninaisuus on osa meitä -videon suunnitelma

Videon tekeminen on kolmivaiheinen prosessi. Ensinnäkin on idea, lähtökohta tai visio, joka kirjoitetaan käsikirjoitukseksi. Sitten se kuvataan, editoidaan ja yhdistetään, jonka jälkeen alussa ollut idea tai visio kokee uudestisyntymisen katsojan tajunnassa. (Aaltonen, J. 2003: 14.) Hyvän tuotoksen takana on lähes aina hyvä käsikirjoitus. Käsikirjoitus on jokaisen videon perusta, rakenne ja suunnitelma. Valmiiksi tehty käsikirjoitus ohjaa tekijää videon tekemisessä ja sen avulla yleensä jää turha kuvamateriaali kuvaamatta. Käsikirjoituksen ei kuitenkaan aina tarvitse olla tarkasti ennalta laadittu eikä se ole kaikissa videoissa mahdollistakaan. Käsikirjoituksen idea on, että koko videoon osallistuva tiimi tietää, mitä tehdään ja tullaan tekemään. Ennen käsikirjoituksen tekemistä olisi hyvä määrittää tarkasti videon kohderyhmä, jotta videon tyyli säilyy yhtenäisenä koko videon ajan. Kohderyhmä määrittää myös hyvin pitkälle koko videon tyylin. (Leponiemi, K. 2010: 54.)

Käsikirjoitusta (liite 1) tehdessä pyrittiin tuomaan ilmi, miksi video tehdään. Sen jälkeen haluttiin tuoda esille kuvin ihmisten ennakkoluuloja Tansaniaa ja tansanialaisia ihmisiä kohtaan. Ennakkoluuloja, joita monelle meistä saattaa tulla mieleen. Tähän kohtaan videota haluttiin liittää tunteita herättävä musiikki taustalle, koska videosta haluttiin koskettava. Kun ennakkoluulot on tuotu katsojan lähelle, haluttiin itse sana ennakkoluulo aukaista jokaiselle katsojalle. Tämän jälkeen videolla tulee jo kansainvälisessä vaihdossa olleiden ihmisten haastatteluja heidän ennakkoluuloista ja kokemuksistaan Tansaniassa ennen ja jälkeen vaihdon. Toteutuivatko heidän ennakkoluulonsa? Miten he kokivat Tansanian ja tansanialaiset? Tässä vaiheessa videota jokainen katsoja saattaa jo tunnustaa omat ennakkoluulonsa vieraita kulttuureja kohtaan, joten videolla on hyvä aika tuoda esiin, miksi näitä ennakkoluuloja pitäisi pyrkiä purkamaan ja välttämään kansainvälistyvässä maailmassa. Videon loppuun haluttiin tuoda samoja

kasvoja, joita jo videon alussa oli: ihmisiä, joilla oli alkuun vain negatiivisia ajatuksia Tansaniaa kohtaan, mutta tarkasteltuaan asiaa hieman laajemmin ja kuultuaan vaihdossa olleiden kokemuksia he löysivät sieltä myös positiivisia asioita.

Videon kohderyhmäksi valittiin korkeakouluopiskelijat. Yhdessä ohjaavan opettajan kanssa päätettiin, että tuotos esitettäisiin monikulttuurisuus hoitotyössä -opintokokonaisuudessa yhtenä oppitunnin aiheena. Videon esittämisen jälkeen kerätään opiskelijoilta Likertin-asteikollisella kyselylomakkeella palautetta videosta ja heissä heränneistä ajatuksista. Lisäksi tehdään konkreettisia havaintoja opiskelijoista videon esittämisen aikana ja videon esittämisen jälkeisessä palautekeskustelussa.

5. Projektin toteutus videona

Aineistoa ja kuvamateriaalia kerättiin kolmen kuukauden ajalta kahden opinnäytetyötä tekevän opiskelijan ollessa Tansaniassa kansainvälisessä työharjoittelussa. Opinnäytetyön tekemistä jatkettiin syksyllä 2013 opiskelijoiden palattua takaisin Suomeen. Opinnäytetyö valmistui keväällä 2014. Opinnäytetyön tekeminen aloitettiin rajaamalla teoreettinen viitekehys sekä perehtymällä toiminnallisen opinnäytetyö erityispiirteisiin. Teoreettisen viitekehysten valmistuttua pystyttiin opinnäytetyön tekeminen virallisesti aloittamaan. Kun pohja kirjalliselle työlle oli valmis, tehtiin videon käsikirjoitus (liite 1) ja kuvaussuunnitelma. Videota suunniteltaessa otettiin huomioon kohderyhmä ja sen tarpeet. Videossa käydään läpi eri-ikäisten ihmisten ennakkoluuloja Tansaniasta sekä puretaan ennakkoluuloja haastatteluiden, kuvien ja tekstien avulla.

5.1 Videon kuvaaminen ja editointi

Editointi on prosessi ja tarinankerrontaa, jossa raakamateriaalista valitaan ja muodostetaan lopullinen ääni- tai videotuotos. Editoinnin tarkoitus on sanoman viestittäminen niin, ettei yleisö kyllästy. Editoinnissa käytetään videomateriaalin parhaat palat ja kootaan ne yhteen kiinnostavaksi jatkumoksi. (Jones 2004: 85–86.)

Kuvamateriaali ja haastatteluvideot on suurimmissa määrin kuvattu Tansaniassa kevään ja kesän 2013 aikana. Opinnäytetyön tekijöiden haastattelut sekä valokuvat ihmisistä paperilapun kanssa, joissa on Tansaniasta mieleen tuleva sana, on kuvattu alkuvuonna 2014. Haastattelumateriaalia oli kertynyt paljon ja se käytiin kokonaisuudessaan ensin läpi. Materiaalista poimittiin oleellinen osa, jonka jälkeen siitä leikattiin turhat kohdat pois. Editointi tehtiin yhden opinnäytetyöntekijän kotikoneella Windows elokuvatyökaluohjelmaa käyttäen. Videohaastatteluiden editoinnin jälkeen kävimme läpi kuvamateriaalin ja valikoimme tarkkaan so-pivat kuvat videohaastatteluiden väleihin. Kuvien oli tarkoitus liittyä sisältöön, jolloin video-

haastattelut olisivat konkreettisempia katsovalle yleisölle. Videolle lisättiin kirjallisesta tuotoksestamme ennakkoluuloihin liittyviä tekstejä, haastatteluissa esiintyvien ihmisten tittelit ja nimet sekä väliotsikoita. Lopuksi lisäsimme videoon musiikin, lopputekstit sekä kiitokset. Lopullisesta versiosta tuli 13 min 50 sek kestävä video.

5.2 Videon esittäminen

Moninaisuus on osa meitä -videon esittäminen toteutettiin 5.3.2014 klo 12.30–13.15 Laurea ammattikorkeakoulun kevään kansainvälisyysviikon yhtenä luento-osuutena. Luennolle osallistui 40 toisen vuosikurssin hoitotyön opiskelijoita osana Monikulttuurisuus hoitotyössä -kurssin kokonaisuutta. Esitys aloitettiin pohjustamalla mitä video tulee käsittelemään ja kaikille osallistujille jaettiin kyselylomakkeet. Ennen videon esittämistä osallistujia pyydettiin kirjoittamaan valkoiselle paperille yksi sana, joka heille tulee ensimmäisenä mieleen sanasta Tansania ja näyttämään paperi myös muille tilaisuuteen osallistujille. Moninaisuus on osa meitä -videon nähtyään opiskelijoita pyydettiin vastaamaan Likertin asteikkoon pohjautuvaan kyselylomakkeeseen, jossa oli 6 kysymystä (liite 2). Esityksessä käytettävä Likert-asteikollinen kyselylomake avattiin osallistujille ennen Moninaisuus on osa meitä -videon esittämistä. Kysymykset ovat laadittu Mikkolan (2013) ennakkoluuloihin liittyvän teoksen pohjalta. Kyselyyn vastattuaan kysymykset käytiin vielä yhdessä keskustellen läpi, jolloin opiskelijoilla oli mahdollisuus sanoa kuvata ajatuksiaan.

6. Moninaisuus on osa meitä -videon arviointi

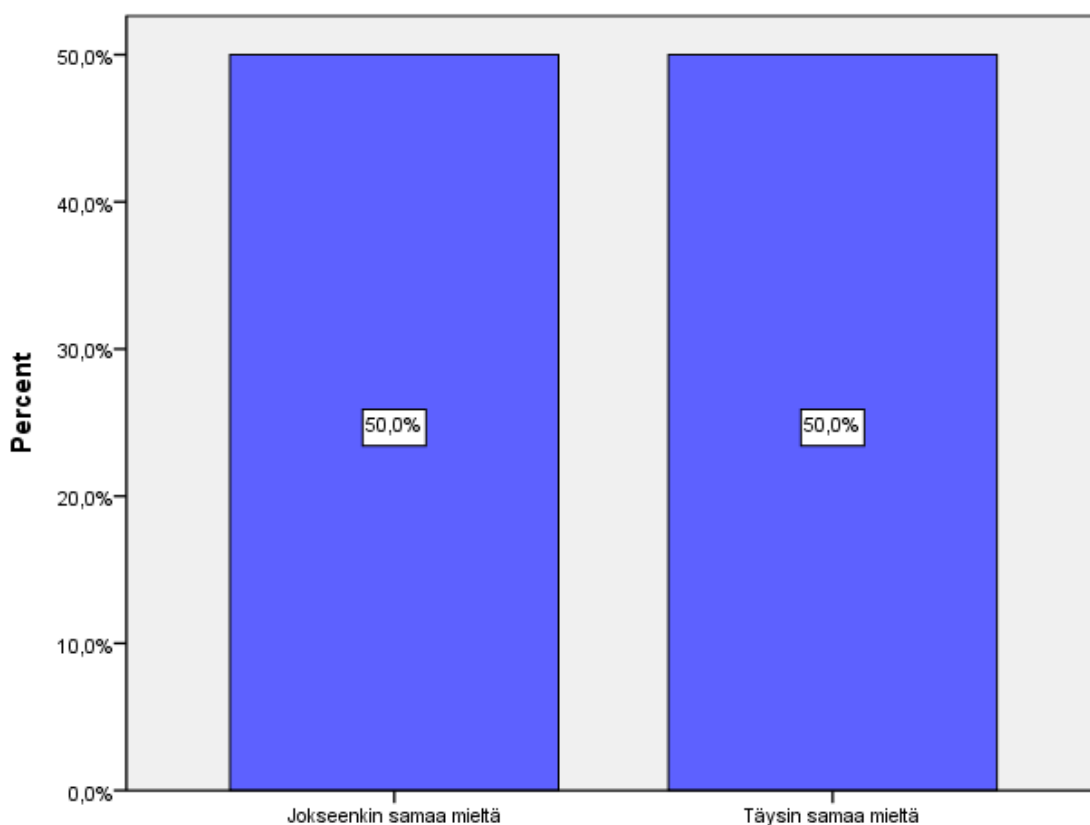
6.1 Arviointi palautekeskustelusta

Yhtenä arviointikeinoa opinnäytetyössä käytettiin tilaisuuteen osallistuneiden opiskelijoiden havainnointia Moninaisuus on osa meitä -videon esittämisen jälkeen, kun kyselylomakkeen kysymyksiä käytiin sanallisesti läpi. Yleisöstä tulleita kommentteja ja kokemuksia tuli muun muassa itse Vietnamsissa vaihdossa olleelta opiskelijalta, joka koki ettei hänellä ollut ennakkoluuloja henkilökohtaisesti, mutta hän koki vanhempiensa ja sukulaistensa ennakkoluulot ärsyttävinä ja turhana pelon lietsomisena. Yhtenevänä mielipiteenä yleisöltä tuli, että media vaikuttaa ennakkoluuloihin ja niiden syntymiseen. Yhtä mieltä yleisössä oltiin myös siitä, että nämä ennakkoluulot ovat usein vain negatiivisia. Yleisö totesi myös, ettei ennakkoluuloihin voi vaikuttaa, jos ei niitä ensin itse tiedosta/tunnista. Huomioita tuli myös paikkakunnan vaikutuksesta ennakkoluuloihin ja niiden syntymiseen: "Ennen kuin muutin pääkaupunkiseudulle en ollut kohdannut erilaisuutta ja eri maan kansalaisia, minkä vuoksi uskon omien ennakkoluulojeni olleen negatiivisempia kuin nykyään."

Tulevaisuuden monikulttuurisuus hoitotyössä koettiin sekä rikkautena että haasteena. Monen osallistujan mielestä vuorovaikutus ja kieli hoitohenkilökunnan välillä koetaan haasteena, mutta toisaalta myös rikkautena, koska kommunikaatio samankielisen potilaan kanssa on hyvä asia.

6.2 Tulokset palautekyselystä

Jotta opinnäytetyön hyödyllisyyttä pystyttiin arvioimaan, kerättiin Moninaisuus on osa meitä -videon esittämisen jälkeen palaute. Kysely toteutettiin heti videon esittämisen jälkeen, täten pystyttiin varmistamaan mahdollisimman monen vastauksen saaminen. Kyselyyn vastasi 40 ammattikorkeakoulussa toista vuotta hoitotyötä opiskelevaa opiskelijaa. Vastanneiden joukossa oli sekä miehiä että naisia.

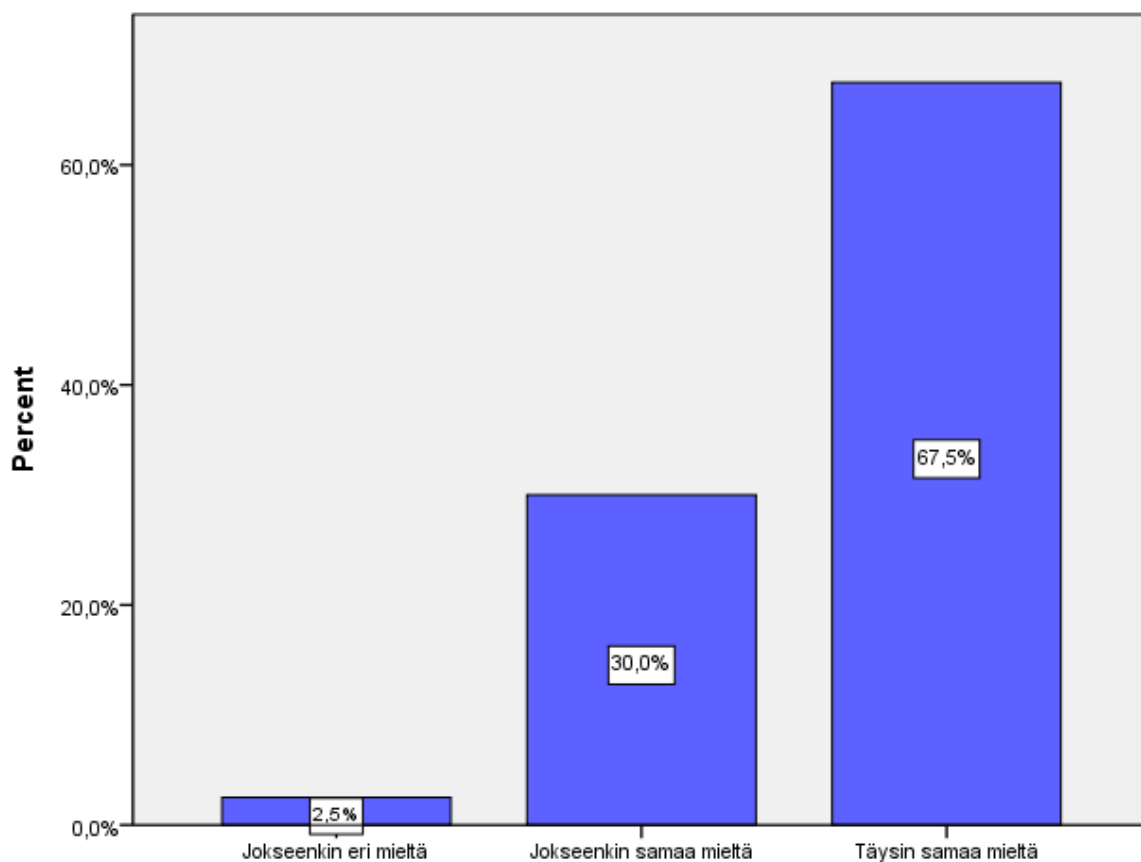

Kuvio 1: Kasvatus vaikuttaa ennakkoluuloihin

Kyselyyn vastanneista ammattikorkeakouluopiskelijoista 50 % oli täysin samaa mieltä ja 50 % jokseenkin samaa mieltä siitä, että kasvatus vaikuttaa ennakkoluuloihin (kuvio 1).

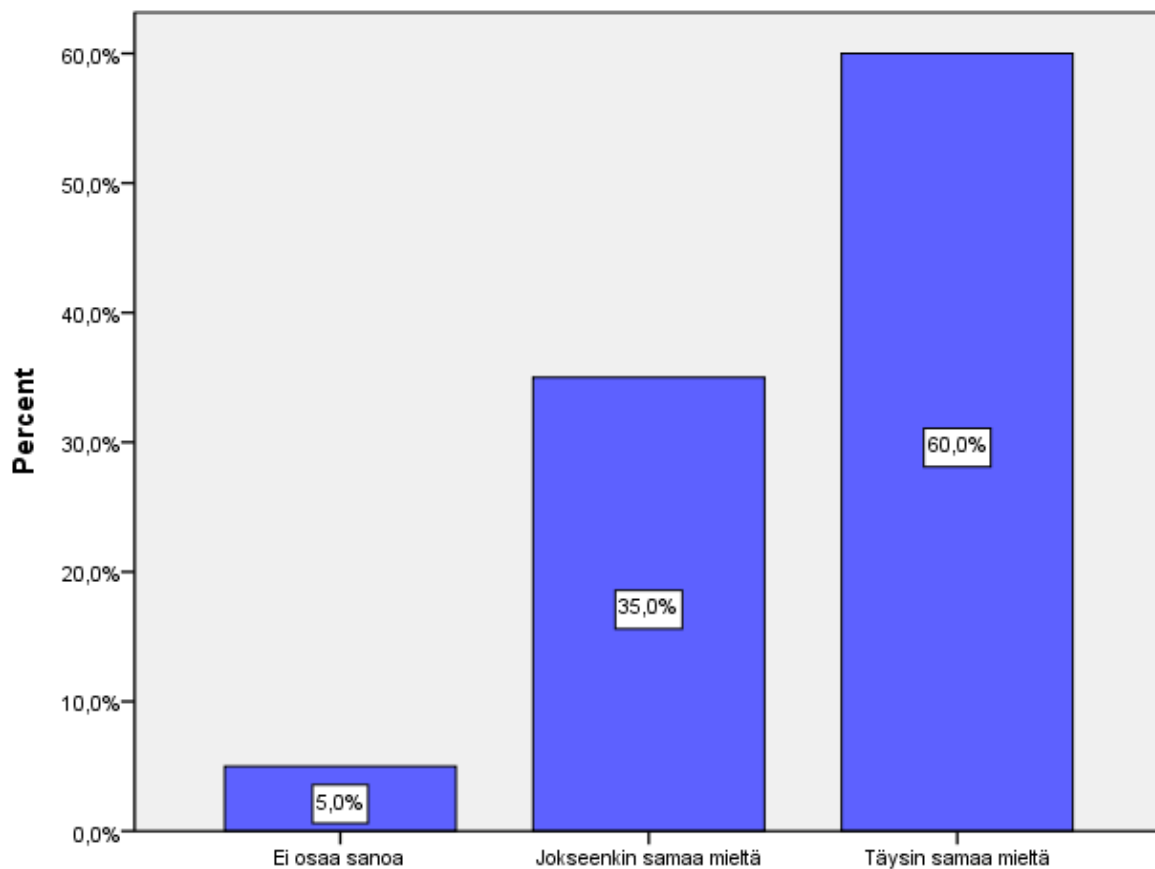
Ensimmäisen väitteen ”Kasvatus vaikuttaa ennakkoluuloihin” perusteella saimme vastaukseksi, että kaikki esitykseen osallistujat ammattikorkeakouluopiskelijat olivat ainakin osittain sitä mieltä, että kasvatus vaikuttaa ihmisten ennakkoluuloihin. Tämä oli meidänkin oletta-

muksemme ennen opinnäytetyön aloittamista, koska myös ystävillämme ja läheisimmillämme oli ennakkoluuloja ennen meidän kansainvälistä työharjoitteluamme Tansaniassa.

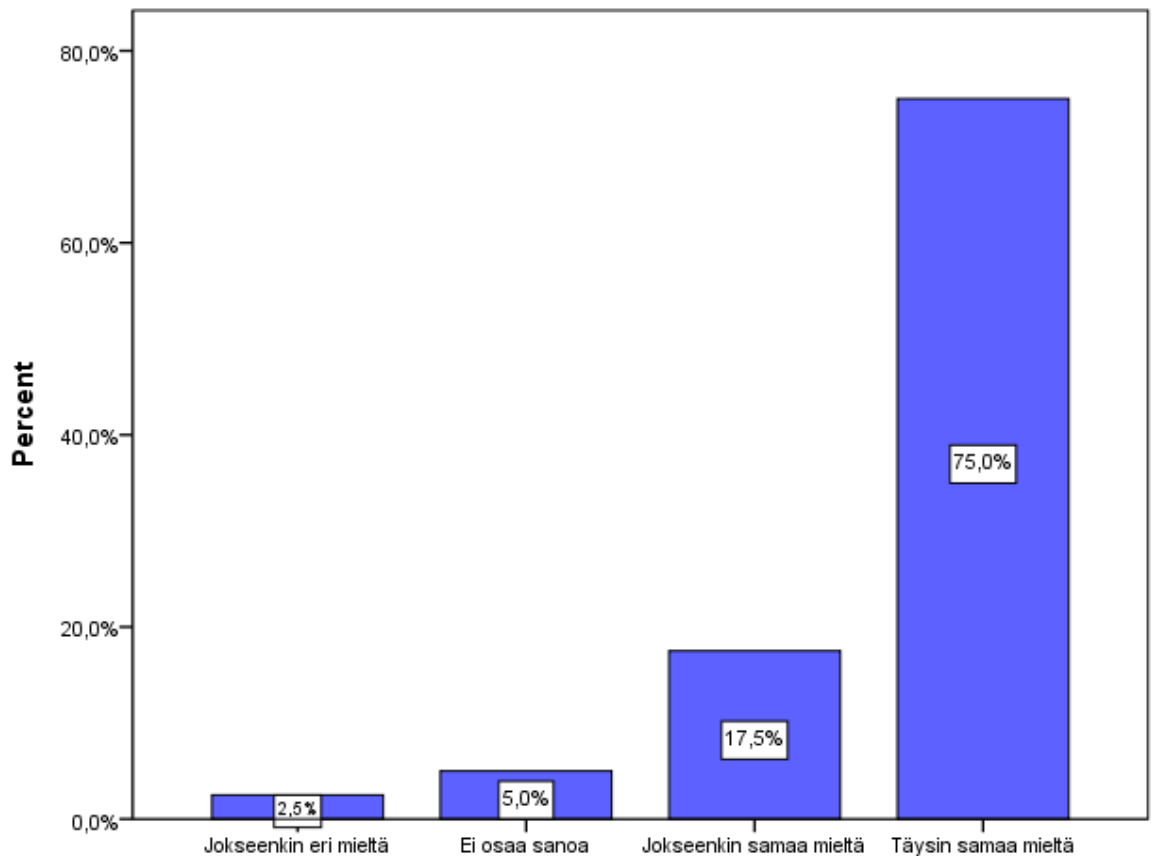
Kuvio 2: Epätietoisuus luo ennakkoluuloja

Opiskelijoista 67,5 % oli täysin samaa mieltä ja 30 % jokseenkin samaa mieltä siitä, että epätietoisuus luo ennakkoluuloja. 2,5 % vastaajista olivat jokseenkin eri mieltä siitä, että epätietoisuus luo ennakkoluuloja (kuvio 2). Suurinosa vastaajista oli sitä mieltä, että epätietoisuus luo ennakkoluuloja, kuten totesimme myös kirjallisessa osuudessamme viitaten Mikkolaan (2013).

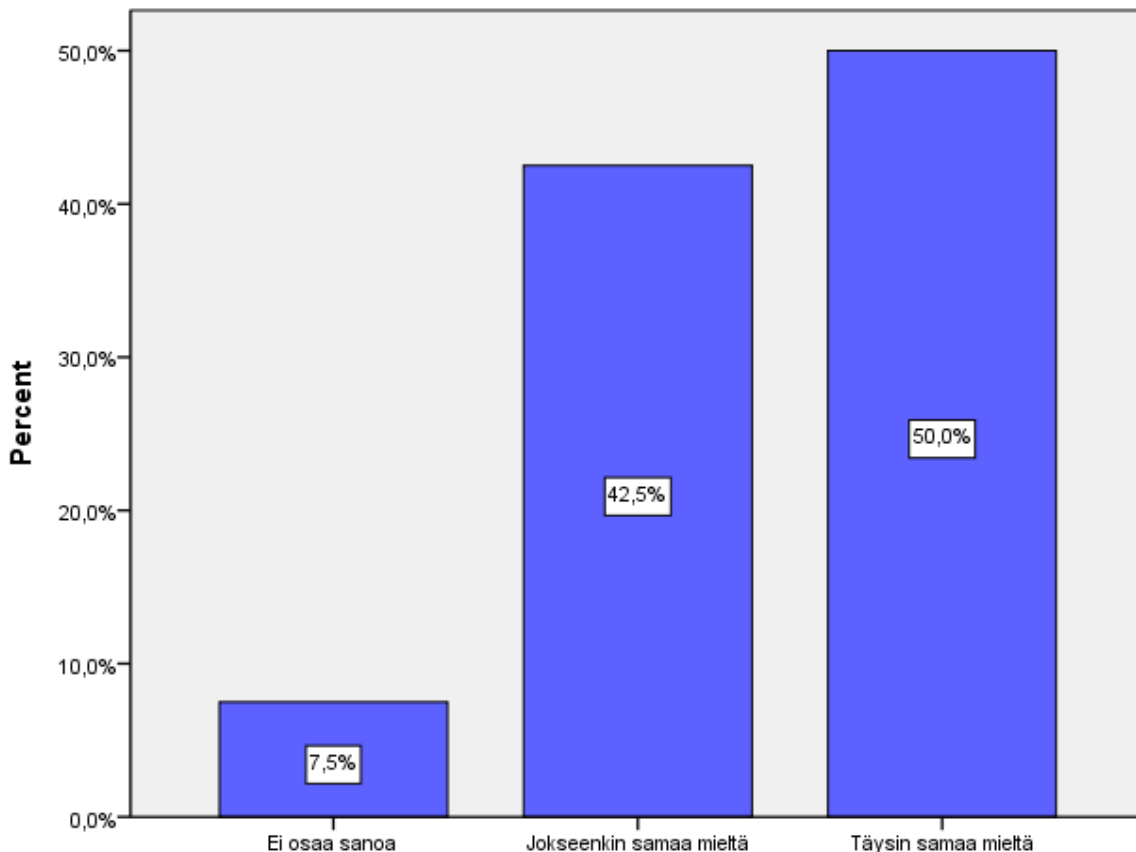
Kuvio 3: Media vaikuttaa ennakkoluuloihin

Ammattikorkeakouluopiskelijoista 60 % oli täysin samaa mieltä ja 35 % jokseenkin samaa mieltä siitä, että media vaikuttaa ennakkoluuloihin. Vastajista 5 % ei osannut sanoa (kuvio 3). 95 % kyselyyn vastaajista oli meidän väitteemme kanssa samaa mieltä, että media vaikuttaa ihmisten ennakkoluulojen syntymiseen. Vain 5 % vastaajista ei osannut sanoa median vaikutuksesta ennakkoluuloihin.

Kuvio 4: Ennakkoluuloihin voi vaikuttaa

Opiskelijoista 75 % oli täysin samaa mieltä ja 17,5 % jokseenkin samaa mieltä siitä, että ennakkoluuloihin voi vaikuttaa. 5 % opiskelijoista ei osannut sanoa ja 2,5 % oli jokseenkin eri mieltä (kuvio 4). Kysyessämme ennakkoluuloihin vaikuttamisesta saimme suurimman hajonnan vastauksissa. Kuitenkin $\frac{3}{4}$ osaa vastaajista oli täysin samaa mieltä, että ennakkoluuloihin voi vaikuttaa, kuten Mikkola (2013) teoksessaan toteaa.

Kuvio 5: Katsomasi video oli hyödyllinen

50 % oli täysin samaa mieltä ja 42,5 % jokseenkin samaa mieltä, että video on hyödyllinen. Opiskelijoista 7,5 % ei osannut sanoa oliko video hyödyllinen (kuvio 5). Puolet vastaajista koki videon hyödylliseksi ja vain alle 10% vastaajista ei osannut sanoa videon hyödyllisyydestä.

Kysyimme lomakkeen lopussa miksi video oli tai miksi se ei ollut hyödyllinen. Opiskelijoista suurin osa piti videota koskettavana sekä tunteita ja ajatuksia herättävänä. ”Ihania kuvia ja puheenvuoroja, tosi koskettavia. Itkin käytännössä koko ajan.” Muutama vastanneista ilmoitti, että videon myötä ajatus Afrikkaan lähdöstä vahvistui. Moni piti videota positiivisena ja kannustavana vaihtoon lähtemisessä. ”Vahvistui ajatus lähdöstä Afrikkaan jonakin päivänä.” Useat ilmoittivat pitäneensä siitä, että videossa tuli ilmi ihmisten omia kokemuksia Tansaniasta. Vastauksista kävi myös selvästi ilmi, että monien kuva Tansaniasta ja sen kulttuurista muuttui videon myötä. ”Sai ajattelemaan asioita eri perspektiivissä. Innostava!”

7. Eettisyys

Eettistä asiaa ei voida tarkasti eritellä. Vasta tutustuttuaan asian kulttuuriseen ja sosiaaliseen kontekstiin, voi ymmärtää asian eettisyyden. Eettisyys tulee määritellä aina tapauskohtaisesti, sillä eettisyyttä ohjaa vahvasti ihmisten arvot ja asenteet. (Smith, M. 2003: 13.)

Videossa käytettiin Emeli Sandén Read all about it sekä Enyan Storms in Africa -kappaleita taustamusiikkina. Tekijänoikeuslaissa esitetyn § 21 mukaan julkaistun teoksen saa esittää opetuksen yhteydessä sekä julkisesti maksuttomassa tilaisuudessa, jossa teoksen esittäminen ei ole pääasia (Finlex). Kaikilta videolla esiintyviltä ihmisiltä sekä esiintyvien alaikäisten vanhemmilta on kysytty lupa videon esittämiseen. Luvat Tansaniassa kuvattuihin paikkoihin saatiin Tanzania volunteersiltä.

Kolmen henkilön muodostamassa ryhmässä ajatuksia syntyi monipuolisesti ja osa niistä oli riskitiedossa alkuperäisen suunnitelman kanssa. Lopulta käsikirjoituksesta (liite 1) saatiin kaikkia miellyttävä kokonaisuus. Kuvamateriaalia oli kerätty tarkoituksella paljon. Editointivaihe oli hyvin pitkä ja työläs prosessi, koska lopulliseen videoon haluttiin saada valikoitua kuvat jotka herättävät tunteita katsojissa. Jo käsikirjoituksessa (liite 1) kuvat on järjestelty loogisesti niin, että ne tukevat tunnelmaa läpi koko videon.

Videota ei tulla julkaisemaan sosiaalisessa mediassa eikä missään koulun tietojärjestelmässä, kuten optima, intra tai Laurea Live. Annamme Moninaisuus on osa meitä -videon esittämiseen luvan vain opinnäytetyötä ohjaavalle opettajalle Tuula Ikoselle monikulttuurinen hoitotyö opintojen opetuskäytössä.

8. Pohdinta

Alkuun opinnäytetyötä suunniteltaessa haasteita meille tuotti opinnäytetyön rajaaminen. Kaikilla meillä oli hieman erilainen käsitys tulevasta ja ajatuksia sekä mielipiteitä oli runsaasti, kuten Aaltosen (2003) mukaan prosessi yleensä etenee. Lopullinen visio opinnäytetyömme aiheesta muotoutui vasta käytyämme läpi useita eri ideoita. Onneksemme saimme kuitenkin heti alkuun hyvää ohjausta opinnäytetyöllemme, jonka avulla pääsimme yhteisymmärrykseen työn realistisesta rajaamisesta. Asioiden kyseenalaistaminen ja tarkentavat kysymykset auttoivat meitä hahmottamaan tulevaa opinnäytetyötämme ja näin visio lopullisesta videosta eli Ruuskan (2007) sanoin koko prosessin ajan. Lopulta opinnäytetyömme aiheeksi muotoutui Moninaisuus on osa meitä -video, koska olemme kaikki kiinnostuneita monikulttuurisuudesta ja sen tuomista haasteista hoitotyöympäristöissä sekä koemme sen ajankohtaiseksi aiheeksi.

Leponiemen (2010) sanoin olisi hyvä määrittää kohderyhmä ennen käsikirjoituksen tekemistä. Kohderyhmän määrittämisessä onnistuimme mielestämme hyvin, koska olimme päättäneet tarkasti videon kohderyhmän ennen prosessin aloittamista. Emme tehneet tarkkaa käsikirjoitusta ennen kuvamateriaalin kuvaamista, koska ajatus videon tekemisestä syntyi vasta vaihdossa ollessa. Tämän vuoksi tuli paljon turhaa kuvamateriaalia, mitä jouduimme editointivaiheessa käymään läpi. Käsikirjoitus tehtiin ennen editoinnin aloittamista, joka helpotti editointia. Käsikirjoituksen avulla jokainen ryhmänjäsen tiesi mitä tehdään ja mitä tullaan tekemään, kuten Leponiemi (2010) teoksessaan kirjoittaa.

Toiminnallinen opinnäytetyö toteuttamistapana tuntui sopivimmalta, koska halusimme jotain erilaista perinteisen toteuttamistavan tilalle. Olemme myös kokeneet sairaanhoitajaopintojemme aikana, että perinteisten luentojen ja kirjallisten tehtävien rinnalla videomateriaalin käyttäminen ja siitä oppiminen on tehokasta ja mielekästä vaihtelua.

Opinnäytetyömme tavoitteet saavutimme erittäin hyvin. Opinnäytetyömme päätavoitteena oli tuottaa mahdollisimman realistinen, tunteita herättävä ja käytännönläheinen videomateriaali Laurea-ammattikorkeakoulun hoitotyön opiskelijoille osana monikulttuurisuushoitotyön opintoja. Emme kuitenkaan halunneet antaa omien asenteiden ja ennakkoluulojen vaikuttaa liikaa katsojan mielipiteeseen, joten jätimme tarkoituksella videon lopun avoimeksi ilman tarkkaa lopputulosta. Tämän avulla saimme aikaan avointa keskustelua ja vilkasta mielipiteiden vaihtamista, mikä kertoo, että opinnäytetyömme tuotos oli herättävä sekä mielenkiintoinen.

Mielestämme sekä saamamme palautteen perusteella saimme tuotettua kattavan, laajalaisen ja käytännönläheisen videon ohjaavan opettajamme käyttöön. Jälkikäteen muutamat opiskelijat laitoivat meille sähköpostia, koska he olivat kiinnostuneet opiskelijavaihtoon lähtemisestä juuri Tansaniaan nähtyään Moninaisuus on osa meitä -videon. Myöhemmin saimme

myös kuulla kansainvälistä vaihtoa organisoivalta koordinaattorilta, että Tansaniaan opiskelijavaihtoon lähteneiden määrä on huomattavasti lisääntynyt Moninaisuus on osa meitä -videon esittämisen jälkeen.

Koko opinnäytetyöprosessin ajan pystyimme säilyttämään alkuun asettamamme tavoitteet ja tarkoituksen ja ne ohjasivat toimintaamme johdonmukaisesti koko prosessin ajan. Saamamme ohjaus koko opinnäytetyöprosessin aikana edesauttoi saavuttamaan alussa asetetut tavoitteet. Saimme ohjausta ohjaavalta opettajaltamme runsaasti sitä pyydettyä. Jatkossa olisi mielenkiintoista lähteä tutkimaan ennakkoluuloja monikulttuurisissa hoitoympäristöissä. Miten ennakkoluulot ja eri maiden kansalaiset koetaan työyhteisöissä? Mitä haasteita siinä on ja miten niitä voitaisiin ennaltaehkäistä jo koulutuksessa ja kasvatuksessa? Tämän kaltainen kokonaisuus voisi muodostaa jopa oman opintokokonaisuutensa.

Lähteet

- Aaltonen, J. 2003. Käsikirjoittajan työkalut: audiovisuaalisen käsikirjoituksen tekijän opas. Helsinki: Suomalaisen kirjallisuuden seura.
- Abdelhamid, P., Juntunen, A. ja Koskinen L. 2009. Monikulttuurinen hoitotyö. Porvoo: WSOY.
- Aunola, U. (toim.) 2004. Maahanmuuttajat ammattia oppimassa. Helsinki: Opetushallitus.
- Finlex. 2014. Tekijänoikeuslaki. Viitattu 1.4.2014.
<http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1961/19610404>
- Forsander, A., Ekholm, E. ja Hautaniemi, P., Abdullahi, A., Alitolppa-Niitamo, A., Kyntäjä, E ja Quoc Cuong, N. 2001. Monietnisyys, yhteiskunta ja työ. Helsinki: Palmenia-kustannus.
- Harle, L. & Janhunen, H. 2013. Päiväkirja Tansanian vaihdosta.
- Jaakkola, M. 1999. Maahanmuutto ja etniset asenteet. Helsinki: Edita.
- Jones, Frederic H. 2004. Digivideoijan käsikirja. Helsinki: Edita: IT Press.
- Leponiemi, K. 2010. Videokuvaus taitoa ja tekniikkaa. Jyväskylä: WSOYpro Oy.
- Liikunnan Kehitysyhteistyö Liike. Kulttuurien välinen vuorovaikutus. Viitattu 14.5.2014.
<http://www.liike.fi/globaalikasvatus/globaalikasvatuksen-teemoja/kulttuurien-valinen-vuorovaikutus-ja-suvaitsevaisuus/>
- Lämsä, H. 2010. Keskeiset käsitteet. Edu.fi. Viitattu 29.10.2013.
http://edu.fi/kulttuuri-identiteetti_ja_kansainvalisyys/aikapolku/keskeiset_kasitteet
- Metsänen, R. ja Matinheikki-Kokko, K. 2011. Lokaaleja ja globaaleja kohtaamisia sosiaali - ja terveysalalla. Hämeenlinna: Hämeen ammattikorkeakoulu, ammatillinen opettajakorkeakoulu.
- Mikkola, T. Etninen tasa-arvo työelämässä. Työministeriön aineistopalvelu. Viitattu 01.11.2013. <http://www.etna.kaapeli.fi/ennakkoluulot.htm>
- Ojala, M. & Ruuti, K. 2007. Ensiohoito ja päivystyskeskus, päivystyspoliklinikka, opiskelijoiden perehdytys. Päijät-Hämeen sosiaali- ja terveystuollon kuntayhtymä.
- Opetusministeriö. 2007. Kansainvälisyyskasvatus 2010. Helsinki: Verkkojulkaisu.
<http://www.minedu.fi/export/sites/default/OPM/Julkaisut/2007/liitteet/opm11.pdf?lang=fi>
- Pitkänen, P. 2011. Kulttuurien kohtaamisia arjessa. Jyväskylä: Bookwell Oy.
- Pollari, J. ja Koppinen, M. 2011. Maahanmuuttajan kohtaaminen ja opettaminen. Juva: PS-kustannus.
- Ruuska, K. 2007. Pidä projekti hallinnassa. Helsinki: Gummerus Kirjapaino Oy.
- Räsänen, R. 2011. Kansainvälisyyskasvatus 2010 -ohjelman arviointi. Opetus- ja kulttuuriministeriön työryhmän muistioita ja selvityksiä 2011. Helsinki: Opetus- ja kulttuuriministeriö.
- Sisäasiainministeriö. Maahanmuuton vuosikatsaus 2012. Viitattu 29.11.2013.
http://www.intermin.fi/download/43667_Maahanmuuton_tilastokatsaus2012_web.pdf
- Smith, M. & Duffy, R. 2003. The ethics of tourism development. Abingdon: Routledge.

Työterveyslaitos. Duunitalkoot. Viitattu 04.11.2013.

http://www.ttl.fi/duunitalkoot/mina_4_0.html.

Törmälehto, T. 2010. Maailma tuli tunnille - kansainvälisyyskasvatus osana äidinkielen ja kirjallisuuden opetusta. Helsinki: Äidinkielen opettajain liitto.

Vilka, H. ja Airaksinen, T. 2003. Toiminnallinen opinnäytetyö. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy.

Kuviot

Kuvio 1: Kasvatus vaikuttaa ennakkoluuloihin	14
Kuvio 2: Epätietoisuus luo ennakkoluuloja	15
Kuvio 3: Media vaikuttaa ennakkoluuloihin	16
Kuvio 4: Ennakkoluuloihin voi vaikuttaa	17
Kuvio 5: Katsomasi video oli hyödyllinen	18

Liitteet

Liite 1 Käsikirjoitus	26
Liite 2 Kyselylomake	30

Liite 1 Käsikirjoitus

Kohtaus 1

Aloitus: Video alkaa dialla, jossa on opinnäytetyön otsikko. Otsikon jälkeen alkaa 20 kappaaleen kuvasarja. Otsikko vaihtuu ensimmäiseen kuvaan ristihäivytyksellä. Kaikki kuvat ovat otettu keväällä 2013 tansanialaisissa sairaaloissa, orpokodeissa, lasten vankilassa, päiväkodissa sekä ympäröivässä miljöössä. Kuvat ovat valittu tarkkaan herättämään katsojan mielenkiinto. Kuvat viipyvät näytöllä 4 sekuntia kerrallaan ja vaihtuvat ensimmäistä kuvaan lukuun ottamatta ”sivunkääntö ylä oikealle” asetuksella. Kohtauksen 1 lopettaa siirtymä pirsto sisään dia, missä on teksti Tansania ja tekstin alla kuva maapallosta jossa Tansania näkyy korostettuna.

Ääni: Storms in Africa, esittäjä Enya.

Kesto 1 min 22 sek.

Kohtaus 2

Pohjustus: Kohtaus 2 alkaa kahden opiskelijavaihdossa olleen opiskelijan kertomana miksi opinnäytetyö on tehty ja mikä on sen tarkoitus. Haastattelun jälkeen videolla tulee dia, missä kerrotaan mitä sana ennakkoluulo tarkoittaa:

”Ennakkoluulot juontavat usein juurensa tietämättömyydestä, kulttuuriin juurtuneista stereotyyppioista tai varhain opituista käsityksistä.” (Mikkola, T. 2013.)

”Ennakkoluulojemme kohteeksi joutuvat usein tahot, joita emme kunnolla tunne. Tällaiset stereotyyppiat voivat johtaa ihmisen tai ihmisryhmien syrjintään ja rasismiin.” (Mikkola, T. 2013.)

Ääni: Haastattelu. Read all about it, esittäjä Emeli Sandé.

Kesto 59 sek.

Kohtaus 3

Herättely: Kohtauksessa 3 on kuvia eri-ikäisiä ihmistä, joilla on paperiin kirjoitettu sana, missä he kuvaavat yhdellä sanalla mitä heille tulee ensimmäisenä mieleen sanasta Tansania. Kuvat ovat mustavalkoisia. Kuvien jälkeen tulee herättelevä teksti:

”Yhtä hyvin kuin ennakkoluuloja voidaan lietsoa, niitä voidaan myös purkaa” (Mikkola, T. 2013.)

”Tärkeintä on tunnistaa ja tunnustaa omat ennakkoluulonsa; sen jälkeen niihin voi myös tarttua” (Mikkola, T. 2013.)

Ääni: Read all about it, esittäjä Emeli Sandé.

Kesto 1 min 20 sek.

Kohtaus 4

Tansaniassa olleiden ajatuksia sekä ihmisten ennakkoluulot: Kohtaus alkaa em. otsikoilla. Otsikoiden jälkeen Tanzania Volunteersin työntekijä Hanna Metson videohaastattelu, jossa kerrotaan hänen kokemistaan ihmisten ennakkoluuloista Tansaniaa kohtaan. Haastattelun jälkeen tulee 7 erilaista Tansaniassa otettua kuvaa ihmisistä sekä ympäristöstä.

Ääni: Haastattelu. Read all about it, esittäjä Emeli Sandé.

Kesto 1 min 43 sek.

Kohtaus 5

Todellisuus: Kohtaus alkaa otsikolla todellisuus. Kohtaus jatkuu sairaanhoitajaopiskelija Pirjo Kruskopfin, Tanzania Volunteersin työntekijä Hanna Metson, sosionomiopiskelija Tilda Saarisen sekä opettaja/vapaaehtoistyöntekijän Jim Dobsonin videohaastatteluilla. Jokainen kertoo omista kokemuksistaan sekä todellisuudesta Tansaniassa. Jim Dobsonin haastattelu on englanniksi. Jokaisen haastattelun välissä on valokuvia tansanialaisista ihmisistä ja ympäristöstä sekä video tanssivasta tansanialaisesta pojasta. Valokuvat ovat huolella valittu tukemaan haastattelujen sisältöä.

Ääni: Haastattelut. Read all about it, esittäjä Emeli Sandé.

Kesto 4 min 26 sek.

Kohtaus 6

Ennakkoluulojen purku: Kohtaus 6 alkaa otsikolla ennakkoluulojen purku. Jonka jälkeen opettaja/vapaaehtoisen Linda Räsäsen, sosionomiopiskelija Tilda Saarisen sekä restonomiopiskelija

ja Johanna Salosen videohaastattelut, joissa he kertovat seikoista ja asenteista jotka helpottavat omien ennakkoluulojen purkamista.

Ääni: Haastattelut. Read all about it, esittäjä Emeli Sandé.

Kesto 47 sek.

Kohtaus 7

Lähtisitkö uudestaan: Otsikko lähtisitkö uudestaan aloittaa kohtauksen. Sitä seuraa sosionomiopiskelija Alli Rimpiläisen, opettaja/vapaaehtoisen Jim Dobsonin ja sosionomiopiskelija Tilda Saarisen videohaastattelut jossa he kertovat lähtisivätkö he uudestaan Tansaniaan. Haastattelujen jälkeen tulee 7 erilaista kuvaa tansanialaisista ihmisistä joissa jokaisessa näytetään peukaloa.

Ääni: Haastattelut. Read all about it, esittäjä Emeli Sandé.

Kesto 53 sek.

Kohtaus 8

Tiivistys: Kohtauksessa 8 yksi opinnäytetyön tekijä tiivistää videohaastattelussa, miksi meidän jokaisen tulisi purkaa omia ennakkoluulojaan. Haastattelussa hän myös kertoo meille syyn, miten opinnäytetyön aihe linkittyy hoitotyöhön. Haastattelun jälkeen videolla tulee dia, jossa laitetaan katsoja miettimään näkemäänsä ja ennakkoluulojaan.

“Oppiakseen tuntemaan itsensä paremmin, täytyy joskus uskaltaa ottaa riskejä, luopua monista tärkeistä asioista ja ennakkoluuloista. Näin voit löytää itsestäsi vahvuuksia, joita et tiennyt edes olevan.” (Harle, L. & Janhunen, H. 2013.)

Ääni: Haastattelu. Read all about it, esittäjä Emeli Sandé.

Kesto 30 sek.

Kohtaus 9

Lopetus: Videon lopussa esiintyy jo videon alussa tutuksi tulleet kasvot uusien paperilappujen kanssa, joissa on positiivisia sanoja Tansaniasta. Kuvat ovat värikuvia ja niitä on 17. Kuvien jälkeen tulee dia jossa lukee: ” A boat is safe in the harbor. But this is not the purpose of a

boat. -Paulo Coelho”. Kohtauksen lopettaa siirtymä pirsto sisään, jonka jälkeen tulee loppu-tekstit sekä kiitokset.

Ääni: Read all about it, esittäjä Emeli Sandé.

Kesto 1 min 50 sek.

Liite 2 Kyselylomake

Laurea-ammattikorkeakoulu

Tikkurila

Opinnäytetyö: Moninaisuus on osa meitä, kevät 2014

1 Täysin eri mieltä

2 Jokseenkin erimieltä

3 Ei osaa sanoa

4 Jokseenkin samaa mieltä

5 Täysin samaa mieltä

Kasvatus vaikuttaa ennakkoluuloihin

1 2 3 4 5

Epätietoisuus luo ennakkoluuloja

1 2 3 4 5

Media vaikuttaa ennakkoluuloihin

1 2 3 4 5

Ennakkoluuloihin voi vaikuttaa

1 2 3 4 5

Katsomasi video oli hyödyllinen

1 2 3 4 5

Miksi oli hyödyllinen/ei ollut hyödyllinen?

Kiitos vastauksistasi!

Hanna Janhunen

Laura Harle

Satu Bergdahl

